

MS

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

31-011 Kraków, Pl. Szczepański 5
Tel. (0-12) 421-75-79, 421-74-98, Fax (0-12) 422-78-20
E-mail: krakow@uokik.gov.pl

L.dz.: RKR-562s-020/99/DN- 437/00

Kraków, dn. 19 maja 2000 r.

D e c y z j a N r R K R - 9 / 2 0 0 0

- I. Na podstawie art. 104 k.p.a. i art. 8 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547, zm. Dz.U. z 2000 r. Nr 31, poz. 381) - po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek Przedsiębiorstwa Usługowo Handlowego „SanTa-EKO” s.c. (Tadeusz Zych, Izabela Rutowska) z siedzibą w Sandomierzu, przy ul. Portowej 24 - **stwierdza się stosowanie i nakazuje zaniechanie** przez Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. z siedzibą w Stalowej Woli przy ul. Komunalnej 1, praktyk monopolistycznych polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów stałych z terenu gmin Gorzyce i Zaleszany, poprzez:
- przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku wywozu odpadów stałych,
 - świadczenie usług składowania odpadów na eksploatowanym przez siebie wysypisku w Stalowej Woli w sposób powodujący uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców,
 - odmowę świadczenia usług składowania odpadów z terenu gmin Gorzyce i Zaleszany dyskryminującą niektórych przedsiębiorców, przy braku alternatywnego składowiska tych odpadów.
- II. Na podstawie art. 104 k.p.a., w związku z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy powołanej w pkt I nakłada się na Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. w Stalowej Woli karę pieniężną w wysokości 20.000,00 zł (słownie zł: dwadzieścia tysięcy) płatną do budżetu państwa.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 8 września 1999 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Krakowie wpłynął wniosek z dnia 23 sierpnia 1999 r. Przedsiębiorstwa Usługowo Handlowego „SanTa-EKO” s.c. w Sandomierzu (Tadeusz Zych, Izabela Rutowska) o wszczęcie postępowania administracyjnego przeciwko Miejskiemu Zakładowi Komunalnemu Sp. z o.o. w Stalowej Woli – zwanemu dalej „Zakładem”. Wniosek został uzupełniony pismem z dnia 09.09.1999 r., znak: C/189/99 oraz opłatą skarbową przyjętą w dniu 4 października 1999 r.

W uzasadnieniu żądania wszczęcia postępowania Wnioskodawca podał, iż od października 1996 r. prowadzi działalność w zakresie wywozu stałych odpadów komunalnych. Planując rozszerzenie terytorialne swojej działalności o obszar gmin Gorzyce i Zaleszany Wnioskodawca - mając na względzie, iż przepisy ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr 132, poz. 622) nakładają na przedsiębiorców świadczących usługi wywozu odpadów obowiązek uzyskania odpowiedniego zezwolenia - podjął starania w tym zakresie.

W dniu 03.03.1999 r. pismem znak: C/60/99 Wnioskodawca wystąpił do Wójta Gminy Gorzyce, a pismem znak: C/61/99 do Wójta Gminy Zaleszany o wydanie zezwolenia na usuwanie odpadów komunalnych z terenów tych gmin. W odpowiedzi, Wójt Gminy Gorzyce - pismem z dn. 10.03.1999 r. - wezwał Wnioskodawcę do dopełnienia wymogu określonego w art. 8 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości (...) i uzupełnienia wniosku o dokument stwierdzający gotowość odbioru odpadów komunalnych przez firmę prowadzącą działalność w zakresie ich składowania i unieszkodliwiania. Natomiast Wójt Gminy Zaleszany decyzją z dn. 16.03.1999 r. (znak: UA-7624/4/99) zezwolił Wnioskodawcy na świadczenie usług wywozu odpadów z terenu gminy, ustalając miejsce ich składowania na wysypisku w Piasecznie. Wnioskodawca nie skorzystał jednak z tego zezwolenia, ponieważ umowa jaką uprzednio zawarł z dzierżawcą składowiska w Piasecznie, tj. Przedsiębiorstwem Gospodarki Komunalnej w Tarnobrzegu dotyczyła przyjmowania odpadów jedynie z terenu miasta Tarnobrzeg, a nadto składowisko to jest oddalone o ok. 20 km od najbliższego składowiska w Stalowej Woli.

Uwzględniając zatem, iż dotychczas odpady z gmin Gorzyce i Zaleszany przyjmowane były na jedynym właściwym dla ww. gmin składowisku w Stalowej Woli, Wnioskodawca wystąpił do eksploatującego to wysypisko Zakładu o wydanie zezwolenia na składowanie odpadów dostarczanych z terenu tych gmin (pisma: z dn. 19.03. i 22.03.1999 r.). W odpowiedzi z dn. 27.04.1999 r. Zakład poinformował Wnioskodawcę, iż wysypisko to - z powodu wyczerpania możliwości składowania odpadów - będzie podlegało zamknięciu oraz, że ze względu na planowane na koniec maja 1999 r. uruchomienie nowego, rozpatrzenie wniosku będzie możliwe po tej dacie.

Po prasowych doniesieniach o otwarciu nowego składowiska, Wnioskodawca - pismem z dnia 29.06.1999 r. znak: C/141/99 - powtórnie wystąpił do Zakładu o zapewnienie przyjmowania odpadów komunalnych z terenu gmin Gorzyce i Zaleszany. Wobec ponownego braku rozpatrzenia swojej sprawy Wnioskodawca złożył do organu antymonopolowego wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego oraz o wydanie decyzji nakazującej Zakładowi zaniechania stosowania praktyk monopolistycznych.

Na podstawie wyżej opisanego wniosku organ antymonopolowy podjął czynności wyjaśniające w sprawie, a następnie - w dniu 4.10.1999 r. - wszczął postępowanie administracyjne przeciwko Zakładowi pod zarzutem stosowania praktyk monopolistycznych określonych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów- zwanej dalej „ustawą o przeciwdziałaniu (...)”.

W odpowiedzi na wniosek (pismo z dnia 24.09.1999 r.), Zakład odrzucił zarzut stosowania praktyk monopolistycznych. Podniósł, że nie wydał Wnioskodawcy zaświadczenia o gotowości odbioru odpadów z terenu gmin Gorzyce i Zaleszany, z uwagi na wyeksploatowanie dotychczasowego wysypiska. Podał również, iż ze względu na zagrożenie epidemiologiczne i obowiązek utrzymania czystości i porządku - na wysypisku przyjmowane są jeszcze odpady z terenu tych gmin, ale w ograniczonych ilościach. Jednocześnie Zakład

poinformował, że dniu 16.01.1998 r. - pomiędzy Miastem Stalowa Wola a Gminami Bojanów, Gorzyce, Radomyśl n/Sanem i Zaleszany - zostało zawarte porozumienie w sprawie wspólnej realizacji inwestycji „składowisko odpadów komunalnych”. Nowe składowisko zostało już wybudowane ale jeszcze nie oddane do eksploatacji. Techniczne uruchomienie składowiska zaplanowano na koniec października 1999 r. i właśnie w tym terminie Zakład zadeklarował gotowość przyjmowania dostarczanych przez Wnioskodawcę odpadów.

Ponadto Zakład podał, że usługi wywozu odpadów z terenu gminy Gorzyce świadczy – jako jedyne - Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Gorzycach, natomiast on sam (Zakład) - oprócz eksploatacji wysypiska w Stalowej Woli - prowadzi również działalność w zakresie wywozu odpadów stałych m. innymi z terenu gminy Zaleszany, nie posiadając na tym rynku konkurencji.

Po zamknięciu postępowania dowodowego, Wnioskodawca - pismem z dnia 20.10.1999 r. - poinformował organ antymonopolowy, iż w tym dniu zawarł z Zakładem porozumienie w sprawie składowania odpadów i w związku z tym wniósł o umorzenie postępowania administracyjnego wszczętego na jego wniosek. Wniosek o umorzenie postępowania w sprawie złożył również Zakład (pismo z dnia 20.10.1999 r. L.dz. 2116/99). Następnie - pismem z dnia 22.10.1999 r. - Wnioskodawca poinformował organ antymonopolowy, iż wydane przez Zakład zaświadczenie o gotowości odbioru odpadów nie posiada wszystkich cech dokumentu urzędowego (brak daty i numeru sprawy), w związku z czym uchyla się od treści złożonego oświadczenia w zakresie umorzenia postępowania administracyjnego. Równocześnie wniósł o zawieszenie postępowania.

W odpowiedzi na wezwanie organu antymonopolowego o ustosunkowanie się do wniosku o zawieszenie postępowania administracyjnego, Zakład – w piśmie z dnia 29.10.1999 r. – stwierdził, że w dniu 26.10.1999 r. wydał Wnioskodawcy wymagane zaświadczenie i tym samym brak jest przesłanek do prowadzenia sporu pomiędzy stronami przed organem antymonopolowym. Dlatego też Zakład podtrzymał wniosek o umorzenie postępowania i nie wyraził zgody na jego zawieszenie.

Oceniając powyższe oświadczenia stron, organ antymonopolowy – działając na podstawie art. 123 § 1 w związku z art. 98 § 1 k.p.a. – wydał w dniu 8.11.1999 r. postanowienie odmawiające uwzględnienia wniosku w sprawie zawieszenia postępowania administracyjnego z powodu braku zgody Zakładu na dokonanie tej czynności oraz w dniu 19.11.1999 r. postanowienie zmieniające – w trybie art. 479²⁹ § 2 k.p.c. – ww. postanowienie w części dotyczącej uzasadnienia.

Na powyższe postanowienia Zakład wniósł zażalenia, wnosząc o ich uchylenie i zarzucając organowi antymonopolowemu, iż nie rozpoznał w toczącym się postępowaniu wniosków stron o jego umorzenie i nie wydał w tym przedmiocie żadnej decyzji.

Zażalenia Zakładu zostały przekazane – w trybie art., 479²⁹ par. 1 k.p.c. w związku z art. 10 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu (...) - do rozpatrzenia przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Antymonopolowy, w związku z czym organ antymonopolowy w dniu 20.12.1999 r. zawiesił postępowanie administracyjne - do czasu rozstrzygnięcia zażaleń przez Sąd.

Postanowieniem z dnia 11.04.2000 r. Sąd Antymonopolowy oddalił zażalenia Zakładu (sygn. akt XVII Amz 10/99) w związku z czym organ antymonopolowy podjął z urzędu zawieszony postępowania administracyjne.

W dniu 18 maja 2000 r. tj. w przeddzień wydania niniejszej decyzji Wnioskodawca – pismem z dnia 15 maja 2000 r. - poinformował organ antymonopolowy, iż w 2000 r. zawarł

z Zakładem umowę w przedmiocie przyjmowania na wysypisko w Stalowej Woli dostarczanych przez niego odpadów z gmin Gorzyce, Zaleszany i w związku z tym wnosi o umorzenie postępowania administracyjnego wszczętego na jego wniosek z dnia 23 sierpnia 1999 r.

Uwzględniając przedstawiony stan faktyczny sprawy organ antymonopolowy zważył, co następuje:

I. Zgodnie z art. 7 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, do prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na usuwaniu odpadów komunalnych wymagane jest uzyskanie zezwolenia. Zezwolenia tego udziela w drodze decyzji właściwy wójt, burmistrz lub prezydent miasta **każdemu podmiotowi**, który m.in. udokumentuje gotowość odbioru odpadów przez zakład prowadzący działalność w zakresie ich unieszkodliwiania (art. 8 ust. 2 ustawy).

Z dokonanych ustaleń wynika, że Zakład eksploatuje wysypisko odpadów komunalnych w Stalowej Woli, będące jedynym wysypiskiem przeznaczonym do odbioru odpadów m. innymi z terenu gmin Gorzyce i Zaleszany. Równocześnie Zakład – jako jedyny – świadczy na terenie gminy Zaleszany usługi wywozu odpadów stałych. Należy zatem stwierdzić, że Zakład, na obu wymienionych rynkach lokalnych, tj. składowania odpadów z terenu gmin Gorzyce i Zaleszany oraz rynku wywozu odpadów z terenu gminy Zaleszany - zajmuje pozycję monopolistyczną a więc i dominującą w rozumieniu art. 2 pkt 6 i 7 ustawy o przeciwdziałaniu (...). Stanowi to podstawę do oceny jego zachowań pod kątem ewentualnego naruszenia art. 5 ust. 1 tej ustawy.

W ocenie organu antymonopolowego działania Zakładu wypełniają jednocześnie kilka szczegółowych przesłanek określonych w przywołanym przepisie.

Zakład przyjmuje na wysypisko odpady dostarczane we własnym zakresie z terenu gminy Zaleszany oraz z terenu gminy Gorzyce - dostarczane przez Zakład Gospodarki Komunalnej w Gorzycach. Równocześnie Zakład nie wyrażał zgody na przyjęcie od Wnioskodawcy odpadów pochodzących z terenu tych samych gmin. Zakład udostępniał zatem wysypisko przedsiębiorcy nie będącemu jego konkurentem, tj. ZGK w Gorzycach, a nie wyrażał zgody na składowanie odpadów z tego samego terenu przez Wnioskodawcę. Tym samym Zakład nie dopuszczał do powstania konkurencji w zakresie wywozu odpadów na terenie gminy Gorzyce. Ponadto – odmawiając przyjęcia odpadów z terenu gminy Zaleszany – Zakład uniemożliwiał podjęcie przez Wnioskodawcę działalności konkurencyjnej wobec jego własnej działalności wywozowej.

Wprawdzie swoją odmowę Zakład uzasadniał brakiem możliwości przyjmowania dodatkowej ilości odpadów z powodu wyeksploatowania dotychczasowego wysypiska oraz zagrożenia epidemiologicznego, jednakże nie można przyjąć założenia, że ilość odpadów dostarczana z danego terenu zwiększy się w sytuacji, gdy odpady te dostarczane będą przez dwóch, a nie jednego - jak dotychczas - przedsiębiorcę, tj. przez Zakład z terenu gminy Zaleszany i przez ZGK w Gorzycach z terenu gminy Gorzyce.

Zdaniem organu antymonopolowego takie działanie Zakładu jest nadużyciem monopolistycznej pozycji na lokalnym rynku składowania odpadów polegającym na świadczeniu usług składowania odpadów w sposób powodujący uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców, tj. praktyką monopolistyczną określoną w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu (...). Jedynym stosowanym przez Zakład kryterium tego uprzywilejowania jest, czy przedsiębiorca ubiegający się o dostęp do wysypiska prowadzi konkurencyjną wobec niego działalność na rynku wywozu odpadów.

Ponadto Zakład – w sposób dyskryminujący Wnioskodawcę – odmawiał mu świadczenia usług przyjęcia odpadów na wysypisko, przy braku alternatywnego dla firmy „SanTa-EKO” miejsca ich składowania, naruszając tym samym art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu (...). Wprawdzie Wnioskodawca w ramach swojej dotychczasowej działalności na innym rynku lokalnym korzysta z wysypiska odpadów w Piasecznie, jednakże – jak już nadmieniono – umowa zawarta z dzierżawcą tego wysypiska dotyczy przyjmowania odpadów wyłącznie z terenu miasta Tarnobrzeg, a nadto składowisko to jest odległe o ok. 20 km od składowiska w Stalowej Woli.

W świetle orzecznictwa Sądu Antymonopolowego brak alternatywnych źródeł zaopatrzenia lub zbytu zachodzi nie tylko wówczas, gdy na rynku nie ma jakiegokolwiek oferty, ale także gdy z punktu widzenia interesów osoby poszkodowanej odmową sprzedaży lub skupu, oferty innych potencjalnych kontrahentów byłyby mniej korzystne (tak: uzasadnienie wyroku Sądu Antymonopolowego z dnia 16.12.1992 r. sygn. akt Amr 36/92).

Niezależnie od słusznego argumentu o niedostępności wysypiska dla odpadów pochodzących spoza terenu, dla którego zostało przeznaczone, należy stwierdzić, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy, korzystanie przez Wnioskodawcę z oddalonego o 20 km i w rezultacie – ze względu na koszty transportu - droższego wysypiska w Piasecznie, nie może być uznane za alternatywne miejsce składowania odpadów, ponieważ rozwiązanie to jest mniej korzystne dla Wnioskodawcy od składowania odpadów na wysypisku w Stalowej Woli, **które dla terenu gmin Zaleszany i Gorzyce zostało przeznaczone.**

Reasumując powyższe należy stwierdzić, że celem postępowania Zakładu było uniemożliwienie ukształtowania się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku wywozu odpadów. Podejmowanie takich działań jest sprzeczne z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu (...).

Usługi wywozu odpadów komunalnych podlegają zasadom gospodarki rynkowej i nie ma prawnych ani żadnych innych powodów, aby wykonujący te usługi Zakład nie miał spotykać się z konkurencją ze strony innych przedsiębiorców spełniających wymogi ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz.U. z 1988 r. Nr 41 poz. 324 z późn. zm.) oraz wymogi ustawy o utrzymaniu w czystości (...). Ten ostatni przepis przyznaje bowiem prawo do uzyskania zezwolenia na świadczenie usług wywozowych **każdemu podmiotowi**, który spełni określone w nim wymogi, w tym udokumentuje gotowość odbioru odpadów przez wysypisko.

Wynikające z przepisów ustawy o utrzymaniu w czystości (...) uzależnienie przedsiębiorców funkcjonujących na potencjalnie konkurencyjnym rynku wywozu odpadów od woli podmiotu dysponującego wysypiskiem w warunkach monopolu, nie upoważnia tego ostatniego do niezgodnej z regułami wolnej konkurencji ochrony swoich interesów na rynku wywozu odpadów. Przedsiębiorca świadczący usługi wywozu odpadów i jednocześnie dysponujący jedynym dostępnym wysypiskiem odpadów jest w szczególnie uprzywilejowanej sytuacji w stosunku do swoich konkurentów takim wysypiskiem nie dysponujących. W takich warunkach działania ograniczające dostęp do wysypiska potencjalnym konkurentom utrwalają zmonopolizowaną strukturę lokalnego rynku wywozu odpadów i w konsekwencji naruszają także interesy konsumentów pozbawionych możliwości wyboru firmy wywozowej.

W świetle informacji Wnioskodawcy z dnia 15.02.2000 r. oraz informacji Zakładu zawartej w jego piśmie z dnia 02.05.2000 r., do zawarcia umowy w sprawie przyjęcia na wysypisko w Stalowej Woli odpadów dostarczonych przez Wnioskodawcę z terenu gmin

Gorzyce i Zaleszany doszło ostatecznie w dniu 10.01.2000 r. Oznacza to, że Zakład – jeszcze przed wydaniem niniejszej decyzji - zaniechał stosowania stwierdzonych w niej praktyk monopolistycznych. Odnotowując ten fakt, organ antymonopolowy niniejszą decyzją nakazał jednak ich zaniechanie, gdyż - zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu (...) - wydanie takiego nakazu nie jest uzależnione od tego, czy praktyka monopolistyczna w chwili wydania decyzji jest stosowana czy też nie. Jeżeli bowiem postępowanie administracyjne zostało wszczęte z zachowaniem terminu, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu (...) - tj. przed upływem roku, licząc od końca roku, w którym zaprzestano stosowania praktyki monopolistycznej - organ antymonopolowy winien wydać decyzję nakazującą zaniechania praktyk, choćby przedsiębiorca praktyk tych już nie stosował. Stanowisko takie znajduje oparcie w orzecznictwie Sądu Antymonopolowego (tak np. wyrok z dnia 6.12.1995 r. sygn. akt XVII Amr 43/95).

Postępowanie administracyjne w niniejszej sprawie zostało wszczęte w dniu 4.10.1999 r., tj. w okresie, w którym Zakład – odmawiając udostępnienia wysypiska Wnioskodawcy – stosował praktyki monopolistyczne, a zatem nakazanie ich zaniechania jest uzasadnione.

Odnosząc się natomiast do argumentów Zakładu zawartych w piśmie z dnia 29.10.1999 r. oraz zażaleniu na postanowienie z dnia 8.11.1999 r., czy też ostatecznie do wniosku firmy „SanTa ECO” z dnia 15.05.2000 r. organ antymonopolowy stoi na stanowisku, iż stan faktyczny sprawy nie dawał podstaw do umorzenia postępowania administracyjnego. W świetle art. 105 k.p.a. decyzję o umorzeniu postępowania wydaje się, gdy postępowania z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe (par. 1) lub też postępowanie **można** umorzyć, gdy wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte pod warunkiem jednak, że umorzenie nie jest sprzeczne z interesem społecznym (par. 2). Należy podkreślić, że celem niniejszego postępowania nie było doprowadzenie do zawarcia pomiędzy stronami umowy o udostępnienie wysypiska a ewentualne stwierdzenie stosowania przez Zakład praktyk monopolistycznych a następnie nakazanie ich zaniechania. Skoro zatem w toku postępowania ustalono, że Zakład stosował praktyki monopolistyczne, to postępowanie w sprawie nakazania ich zaniechania nie stało się bezprzedmiotowe i nie podlegało umorzeniu na podstawie art. 105 par. 1 k.p.a.

Stan faktyczny sprawy, w szczególności okoliczności naruszenia przez Zakład ustawy o przeciwdziałaniu (...) nie pozwalały również na umorzenie postępowania w trybie art. 105 par. 2 k.p.a., tj. na wniosek firmy „SanTa ECO” z dnia 15.05.2000 r.

II. W toku postępowania administracyjnego ostatecznie ustalono, że Zakład - mimo trwających już czynności wyjaśniających a następnie wszczęcia postępowania administracyjnego - stosował określone w pkt I decyzji praktyki monopolistyczne przez okres ok. 10 miesięcy, tj. od złożenia w marcu 1999 r. przez firmę „SanTa-EKO” wniosku o wydanie zezwolenia na składowanie odpadów (którego Zakład nie rozpatrzył) do momentu zawarcia z Wnioskodawcą umowy odbioru odpadów z terenu gmin Gorzyce i Zaleszany, tj. do stycznia 2000 r.

Podkreślenia wymaga również, iż Zakład stosował stwierdzone w pkt I praktyki monopolistyczne pomimo, iż już w dniu 19 marca 1998 r., organ antymonopolowy - decyzją nr RKR – 3/98 - nakazał mu zaniechania stosowania wobec tej samej firmy „SanTa-ECO” takich samych praktyk monopolistycznych - polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na innym rynku lokalnym, tj. rynku składowania odpadów stałych pochodzących z terenu miasta Stalowa Wola.

W świetle powyższego Zakładowi można przypisać nie tylko naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu (...) ale także winę w znaczeniu subiektywnym, gdyż miał on świadomość bezprawności swoich działań. Ustawa o przeciwdziałaniu (...) zawiera regulacje bezwzględnie obowiązujące wszystkich przedsiębiorców, w szczególności zaś działających – podobnie jak Zakład - na zdominowanych przez siebie rynkach. Dlatego też, działając w interesie publicznym nie można zgodzić się na to, aby w Zakładzie - który w okresie zaledwie 1,5 roku dwukrotnie naruszył jej przepisy - utrwaliło się błędne przekonanie, iż jest on zobowiązany do przestrzegania obowiązujących norm prawnych jedynie wówczas, gdy w sposób władczy nakaże mu to organ antymonopolowy. W tych okolicznościach faktycznych sprawy umorzenie postępowania na podstawie art. 105 par. 2 k.p.a. jest niedopuszczalne, gdyż - w przekonaniu organu antymonopolowego - naruszyłoby interes społeczny (publicznoprawny).

Uwzględniając powyższe organ antymonopolowy postanowił skorzystać z uprawnień zawartych w art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu (...). W świetle tego przepisu, organ antymonopolowy – w decyzjach wydanych na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy – może ustalić karę pieniężną, płatną do budżetu państwa. Kara pieniężna w tym wypadku może wynosić do 100 % przychodu ukaranego przedsiębiorcy, przy czym przez przychód – zgodnie z art. 2 pkt 10 ustawy – rozumie się 1/12 przychodu uzyskanego w roku podatkowym poprzedzającym dzień wydania decyzji, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych lub od osób fizycznych.

Z przedłożonego przez Zakład „Zeznania o wysokości osiągniętego dochodu przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za rok 1999” CIT - 8, wynika że jego przychód w 1999 r. – tj. w roku kalendarzowym poprzedzającym dzień wydania niniejszej decyzji – wyniósł 13.478.905,30 zł, a zatem 1/12 tej kwoty odpowiada wartości 1.123.242,11 zł. Powyższa kwota, tj. 1.123.242,11 zł stanowi zatem górną granicę kary, jaką organ antymonopolowy mógłby na Zakład nałożyć.

Nałożona kara pieniężna w kwocie 20.000,00 zł stanowi ok. 1,78 % jej maksymalnego wymiaru. Ustalając wysokość kary organ antymonopolowy uwzględnił, iż winna ona – w przypadku Zakładu spełnić zarówno funkcję represyjną jak i prewencyjną. Kara ta stanowi sankcję za dwukrotne -naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu (...), a także – w przekonaniu organu antymonopolowego – winna zapobiec takim bezprawnym działaniom w przyszłości.

Równocześnie kara w wymiarze 20.000 zł nie spowoduje pogorszenia sytuacji ekonomicznej Zakładu, który w 1999 r. – jak wynika z zeznania podatkowego CIT-8 – uzyskał dochód w wysokości 728.154 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów w Krakowie.

Karę pieniężną należy wpłacić w terminie 7 dni od daty, w jakiej decyzja stanie się ostateczna na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie NBP o/o Warszawa 10101010-7878-223-1

dyrektor

Szymon Piekarczyk

Otrzymują:

1. Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. w Stalowej Woli
ul. Komunalna 1
37-450 Stalowa Wola
2. Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe
„SanTa-EKO” s.c. w Sandomierzu
ul. Piłsudskiego 6
39-400 Tarnobrzeg
3. RKR a/a